KORKU
magazin

GECELERİ
OKUMAYINIZ

Profesör&Bakunin

KADIN VE ÖLÜ

BORİS KARLOFF ANLATIYOR

Çeviren: F. MELEK

Yaşlı adam bahçe kapısının önünde oturup herkese aynı şeyi söylerdi....

"Benim evimi rahat bırakın..."

Üç odalı küçük evin bahçesindeki ağaçlar yapraksız, çimenler ise kurumuştu. Yaşlı adamın suratı yılların getirdiği derin çizgilerle doluydu. Kasabanın en sonuncu evi olan bu eve arasıra bir düşman askeri uğrar, geceyi orada geçirmek istediğini söylerdi. Yaşlı adam oturduğu yerden her zaman aynı sözleri tekrar ederdi.

"Benim evimde ölü var... Eğer görmek istiyorsanız gelin göstereyim...."

Askerlerin hiçbiri ölüyü görmek istemezlerdi... Yaşlı adamın kendi de zaten bir ölüyü andırıyordu.

Birgün genç ve iri yapılı bir düşman askeri geldi... Yaşlı adamın sözlerine aldırış etmedi... Tek isteği rahat bir yatakta uyuyabilmekti, üstelik te ölülerden korkmayacak kadar da genç ve kuvvetliydi... Yaşlı adamı eliyle iterek bahçeden içeriye girdi....Genç asker ışığı yanmakta olan bir pencereye giderek evin içine baktı... Odanın orta yerinde duran bir yatağın üzerinde ölü bir adam yatıyordu... Boynuna kadar beyaz bir çarşafla örtülüydü... Ölünün başucunda bir masanın başında çok güzel bir genç kadın oturuyordu... Masanın üzerine dört tane mum dikilmişti....Genç askerin arkasında duran yaşlı adam mırıldandı...

"İşte ölü... Ben size bu evde bir ölü olduğunu söylemiştim.. Gördüğünüz ceset benim damadımdır.."

Genç asker korkmamaya karar vermişti... Bütün istediği rahat bir yataktı....

Yaşlı adam bir türlü askerin evde kalmasına müsaade etmek istemiyordu...

"En üst katta çatı katında bir yatağımız var... Damadım ölmeden evvel o yatakta yatardı... Ama ben size söylüyorum bu evde kalmak tehlikelidir. Çünkü ölü var..."

Genç adam yaşlı ev sahibinin sözlerine kulak asmıyarak eve girdi.. Karanlık holde bir tek kapı vardı o da ölünün bulunduğu odaya açılıyordu... Asker kapıyı açıp odaya girdi. Genç kadın yavaşça yerinden kalkarak kapıya geldi... Asker bir şey söylemeden genç kadın konuşmaya başladı....

"Yatağınız hazır. Ben de mum ve suyunuzu getireceğim. Kocam orada yattığı zamanlar şömineyi de yakardık.... Bu yaz evlenmiştik.."

Asker birşeyler söylemesi gerektiğini düşünerek sordu.

"Hastalığı neydi?"

Genç kadın birden irkildi...

"Kocam hasta değildi, savaşta öldürüldü.... Boğazına bir kurşun girmiş... Babam benim düşman askerlerine kötü davranacağımı sandığı için eve kimseyi almak istemiyor.. Ama bu işte kimsenin suçu yok ki. Savaş bu ne yapalım...."

Genç kadın askere yemek ve şarap verdi... Asker yemeğini yerken o da karşısında oturuyor, tatlı tatlı konuşuyordu. Asker bu çok güzel genç kadının cazibesine kapılmaya başlamıştı... Günlerce kurşun sesleri arasında savaşan bir asker için genç ve güzel bir kadın bulabilmek büyük bir nimetti... Üstelik kadının da kendisinden hoşlanmış gibi bir hali vardı... Onunla beraber şarap içiyor, kendisine evde bıraktığı sevgilisini anlatması için ısrar ediyordu... Genç asker kocası ölmüş bu genç kadına karşı içinde müthiş bir istek duymaya başlamıştı...

"Adınızı öğrenebilir miyim acaba?"

Genç kadın yeşil gözlerini askerin yüzüne dikerek cevap verdi.

"Judith"

Bir müddet sonra genç kadın ayağa kalktı.

"Ben artık kocamın yanına dönmeliyim, siz de yatmak istersiniz, herhalde...."

Asker kadının davranışlarına bir anlam verememişti... Kadın hem kendisi ile ilgileniyor hem de ölü kocasından söz açıyordu... Asker son yudum şarabını genç kadının şerefine kaldırırken, kadının yeşil gözlerine bakarak konuştu.

"Acıyorum size güzel düşmanım"

Genç asker çatı katındaki yatağına yatınca bütün yorgunluğuna rağmen bir müddet uyuyamadı... Genç kadının hayali gözlerinin önünden gitmiyordu... Kapıyı, belki gelir ümidiyle aralık bırakmıştı...

Gecenin geç saatlerinde, asker odanın içini dolduran mumların ışığı ile uyandı... Judith üzerine doğru eğilmiş kendisine bakıyordu.. Kollarını uzatıp bu güzel yüzü avuçlarının içine almak istedi ama aynı anda boğazında korkunç bir acı hissetti.... avazı çıktığı kadar bağırdı... Kadın elindeki ciletle genç askerin boğazını kesmeye devam ederken mırıldandı....

"Acıyorum size güzel düşmanım...."

KORKU'NUN KORKUSUZ OKUYUCULARI!.. BU SAYFALARDA İHANETE UĞRAYAN BİR ADAMIN ÖLÜMÜNDEN SONRA İNTİKAM ALMAK İÇİN MEZARINDAN ÇIKIŞININ MÜTHİŞ HİKAYESİNİ OKUYACAKSINIZ...
MEZARDAN DÖNÜŞ
ÖLÜMÜ
MART 5 1964
NİHAYET!
SANKİ ASIRLARCA SÜRDÜ...
AMA NİHAYET BAŞARABİLDİM!
AZMİM MEZARA ÜSTÜN GELDİ!

AİLE MEZARLIĞINDA GÖMÜLÜ OLMAM NE KADAR İYİ.. İKİ ÜÇ ADIMDA EVİME VARABİLECEĞİM. YA GLORYA, SEVGİLİ KARIM!...
YILLAR ÖNCE...
ARTHUR, DAHA ÜSTÜNÜ BİLE DEĞİŞMEMİŞSİN! KULÜPTE BİR PARTİYE DAVETLİ OLDUĞUMUZU UNUTTUN GALİBA...
BEN İŞİMİN BAŞINDAN AYRILAMIYACAĞIM ŞEKERİM. ŞU TEORİYİ BİR DAHA GÖZDEN GEÇİRMELİYİM. EĞER BAŞARABİLDİYSEM.. YENİ BİR BULUŞ OLACAK!
ANNEM BANA BİR DAHİ İLE EVLENMENİN ZOR İŞ OLDUĞUNU SÖYLEDİĞİ VAKİT ONA İNANMAK İSTEMEMİŞTİM. AMA ŞİMDİ ANLIYORUM Kİ SENİN İÇİN ÖNEMLİ OLAN... İŞİN!
SENİN EĞLENCEYİ KAÇIRMANI İSTEMEM GLORYA. FRED MASON NASIL OLSA ORADADIR. SENİ GECE EVE GETİREBİLİR!
SENİNLE KULÜPTE DANS ETME FIRSATINI KAÇIRABİLİRİM AMA BU SENİ ÖPMEME ENGEL OLAMAZ!
BELKİ BİRAZ SONRA İŞİMİ BİTİRİR BENDE GELİRİM...
İŞİN BİTMEDEN YAZI MASASININ BAŞINDAN KALKMIYACAĞINI BİLİYORUM. ÇOK FAZLA HIRSLISIN. BAŞKA TÜRLÜ OLSAYDIN SENİ BU KADAR SEVMEZDİM!
BENİM SEVGİLİ VE SADIK KARIM. ONUN BENİ ÖLDÜREBİLECEĞİ KİMİN AKLINA GELİRDİ...

ÜÇ SENE SONRA NİHAYET EVİME DÖNEBİLDİM... HER TARAF KARANLIK... FAKAT.. EN ÜST KATTA BİR IŞIK VAR. FRED, HER ZAMAN, EĞER BU EV KENDİSİNİN OLSAYDI EN ÜST KATTA OTURMAYI TERCİH EDECEĞİNİ SÖYLERDİ. İYİ ARKADAŞTI....
YILLAR ÖNCE...
GENE BAŞARDIN. SENİN BU YENİ BULUŞUN ELEKTRONİK BEYİNLER İÇİN VAR OLAN BÜTÜN ESKİ BİLGİLERİ ÇÜRÜTECEK ARTHUR!
ELEKTRONİK BEYİNLER SADECE ŞU BAKIMDAN YANILABİLİRLER. FRED...
SEN BENDEN DAHA ÜSTÜNSÜN ARKADAŞ. BENİM SENİN GİBİ MEMLEKETİN EN PARLAK ZEKÂLI ADAMIYLA BOY ÖLÇÜŞECEK HALİM YOK! YENİ AVRUPA PROJENDEN NE HABER?
RAKKAMLAR ÇOK KARIŞIK. BEN SÖYLE BİR ŞEY DÜŞÜNDÜM!
HEY!. HERKES PARTİYİ UNUTTU... BİZ ORAYA GİTMİYOR MUYUZ ?
BİZİM DÂHİ GENE ALDI YÜRÜDÜ GALİBA!
BENİM PROJEMLE İLGİLİ YAZI İŞLERİM VAR ŞEKERİM. BELKİ FRED SENİ GÖTÜREBİLİR!..
SENİ ANLIYORUM. EĞER CETVELİNİ BİRAZ İNDİRİRSEN SENİ ÖPEBİLİRİM!
FRED MASON SADIK., İYİ ARKADAŞ BENİM CENAZEM KALKTIĞI GÜN KARIMLA NİŞANLANDI!

BÜTÜN PENCERELER KİLİTLİ... AMA OTURMA ODASINA AÇILAN ŞU YAN KAPI HER ZAMAN AÇIK OLURDU.. OTURMA ODASINI NASIL UNUTABİLİRİM Kİ...
YILLAR ÖNCE...
ARTHUR'U YAZI MASASININ BAŞINDAN KALDIRIP OTURMA ODASINA GETİREBİLDİĞİMİZE HALÂ ŞAŞIYORUM. EVİ YAPTIRDIĞINDAN BERİ İLK DEFA BURAYA GELİYOR!
SENİN ÇALIŞTIĞIN GİBİ ÇALIŞAN BİR İNSANIN UZUN BİR DİNLENMEYE İHTİYACI OLACAK!
BAK BU İÇKİ SANA İYİ GELECEK ARTHUR!
TANRIM BU İÇKİ!..
ZEHİR ARTHUR!.. HEM DE ÇOK ÇABUK TESİR EDEN CİNSİNDEN. SENİN ÜZERİNDE ÇALIŞTIĞIN BİTKİLERİN BİRİNDEN YAPTIK.
İYİ YOLCULUKLAR ARTHUR!
BÖYLECE VÜCUDUM ÖLDÜ. AMA RUHUM YAŞIYORDU.. HER AN ETRAFIMDA OLANLARI ANLIYABİLİYORDUM. ÖLÜ BİR VÜCUDU İDARE EDEBİLMEYİ ÖĞRENMEK EPEY ZAMAN İSTERDİ... FRED VE GLORYA ACELE BİR CENAZE TÖRENİ HAZIRLAMIŞLARDI..

HER ŞEY İSTEDİĞİMİZ GİBİ YÜRÜDÜ ŞEKERİM. AİLE DOKTORU ARTHUR'UN ZEHİRLENMİŞ OLABİLECEĞİNİ AKLINA BİLE GETİRMEDİ..
ARTHUR HER ZAMAN KALBİNİN ZAYIFLIĞINDAN ŞİKAYET EDERDİ.. DOKTOR NEDEN ŞÜPHELENSİN ?
ALLAHAISMARLADIK ARTHUR! GERİDE BIRAKTIĞIN NOTLARLA BEN ŞİRKETTEN ÖMÜR BOYU PARA ALABİLİRİM...
GÜLE GÜLE ARTUR.. BEN DE ARTIK HAYATIMI GERÇEK BİR ERKEKLE YAŞIYABİLİRİM!
GLORYA VE FRED, BÜTÜN KONUŞTUKLARINIZI DUYUYORUM. VE BUNLARI UNUTMUYACAĞIM. ŞİMDİ BİLE İRADEM SAYESİNDE ÖLÜ VÜCUDUMUN BİR PARÇASINI OYNATABİLDİĞİMİ HİSSEDİYORUM.
VAKİT ALACAK AMA BEYNİM VE İRADEM BU İŞİ BAŞARACAK!
BENİ GÖMÜYORSUNUZ AMA.. BİR GÜN MUTLAKA GERİ GELECEĞİM!
Devamı gelecek sayıda

KARANLIKLAR PRENSI

DRAKULA

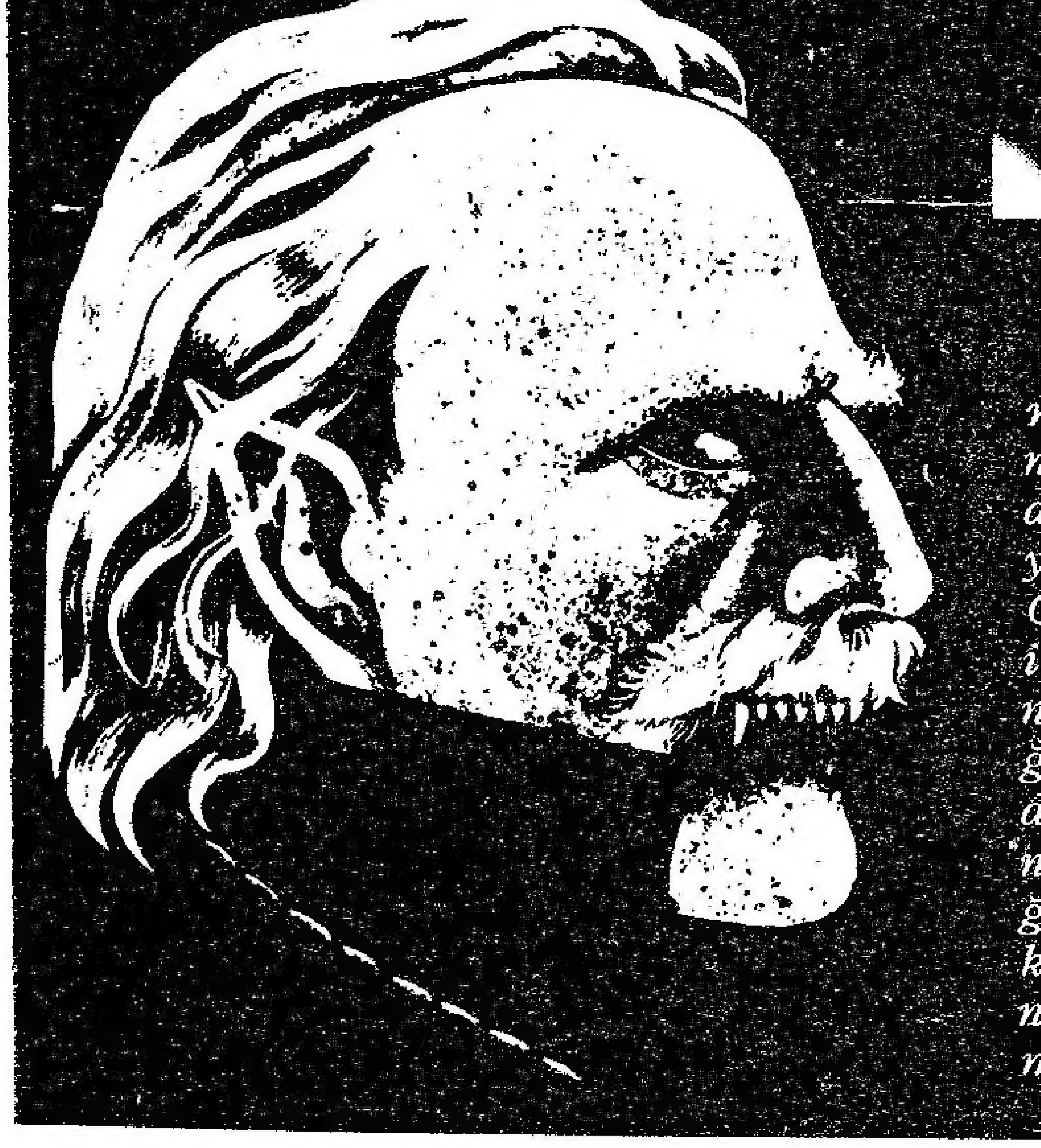

ÖZET

Jonathan Harker, Münih'ten Bistritz'e gelir. Dostu Drakula onu yanına çağırmıştır. Bistritz'deki otelde, herkes Jonathan'a, bu randevuya gitmemesini yalvararak söyler. O dinlemez ve Drakula'nın adamı ile buluşarak, dostunun malikânesine ulaşır. Drakula, ilk defa gördüğü arkadaşını çok iyi karşılar. İlgide, ikramda kusur etmez. Fakat Jonathan, oraya gelene kadar geçirdiği ürkekliği tam unutacağı sıra, Drakula'nın garip ve esrarengiz görünüşü ile korkunç soluk yüzünden müthiş rahatsız olur.

YAZAN: Bram Stoker

Ben bu arada önümde duran tavuk kızartmasını yemeğe başlamıştım.... Ev sahibim ateşin yanına çekmiş olduğu bir koltukta oturuyordu. Çok sert ve belirli yüz hatları vardı. İnce uzun burnunun delikleri anormal denecek derecede büyüktü.. Şakaklarına doğru azalan saçları tepesinde gürleşiyordu. Kalın kaşları burnunun üzerinde birleşerek bir uzun çizgi meydana getiriyordu. Beyaz pos bıyığının altındaki ağzı pek iyi seçemiyordum ama arasıra açıldığı zamanlar içinde gözüken uzun beyaz dişlerin farkındaydım. Bütün yüzü insanı şaşırtacak kadar acaip bir beyazlıktaydı. Elleri ilk bakışta, beyaz ve biçimli görünmelerine rağmen yakından bakıldığı zaman kaba ve lekeliydiler. Tırnakları uzun ve sivriydi. Avucunun içinde bir tutam tüy büyümüştü. Yemeğimi bitirdikten sonra şöminenin önünde kontun karşısına oturdum. Kontun uzun tırnakları ellerinden biri bana, değdiği an tepeden tırnağa ürperdim. Kendi de bunu hissetmiş olacak ki ellerini hemen geri çekti. Şafağın ilk ışıkları pencereden içeriye sızmaya başlamıştı. Sessizliği tek bozan şey kurtların ulumasıydı.

"Bakın dinleyin onları... Gecenin çocukları ne de güzel sesler çıkarıyorlar...."

Yüzümdeki garip ifadeyi görmüş olacak ki hemen ilâve etti:

"Şehirliler hiçbir zaman biz avcıların hislerini anlıyamazlar..."

"Siz yorgunsunuzdur herhalde... Yatağınız hazır sizi bekliyor... Yarın sabah istediğiniz saate kadar uyuyabilirsiniz. Ben öğlene kadar meşgul olacağım... İyi geceler ve iyi rüyalar."

İçimdeki garip kuşkulardan bir türlü kurtulamıyorum.. Allah beni kötü şeylerden korusun....

7 Mayıs- Sabah geç saate kadar uyudum. Giyindikten sonra dün gece yemek yediğim odaya geçtim ve orada hazır bir kahvaltının beni beklediğini gördüm. Masanın üzerinde ki kart ta şunlar yazılıydı....

"Ben bir müddet içim yokum. Beni beklemeyin. D."

Kahvaltımı ettikten sonra hizmetçiyi çağıracak bir zil aradım ama görünürlerde zile benzer birşey yoktu. Evde kullanılan eşyalar arasında garip bir tutarsızlık vardı. Çatal ve bıcaklar som altından, odadaki eşyaların döşemeleri en pahalı kumaşlardandı. Buna karşılık odada bir tek ayna bulmanın imkânı yoktu.... Traş olmak için çantamdaki ufak aynayı kullanmaya mecbur oldum. Saat beşbuçuğa gelmişti bile, canım okuyacak birşey istedi. Yemek odasındaki kapılardan birini açtığımda, kendimi büyük bir kütüphanede buldum. Burada istediğim kadar İngilizce kitap ve mecmua vardı. Kitapların çoğu İngiltere'ye ve İngiliz hayatına aitti. Ben kitaplara bakarken kont içeriye girdi.

"Burayı bulduğunuza memnun oldum, burada sizi ilgilendirecek pekçok şey bulabilirsiniz. Ben bu kitaplar sayesinde İngiltere hakkında geniş bilgilere sahip oldum. Bir gün Londra'yı ziyaret etmek isterim... Ama ne yazık ki şimdilik sizin dilinizi ancak kitaplardan öğrenebiliyorum...."

"Çok iyi İngilizce konuşuyorsunuz Kont."

"İltifatınız için teşekkürler ama pek o kadar iyi biliyorum sayılmaz. Londraya gitsem orada herkes gibi birisi olurdum oysa burada bir boyerim... yani bir asilim... Halk beni tanıyıp sayıyor...."

Ben çantamdan kâğıtları almak için odama gittim. Geri geldiğimde odanın lâmbaları yakılmıştı. Getirdiğim kâğıtları masanın üzerine, serip kontla beraber üzerine eğildik... Kont herşeyle ilgileniyor, bir çok sorular soruyordu.... En sonunda onun benden fazla ev hakkında bilgiye sahip olduğunu anladım.. Kendisine bunu söylediğim vakit güldü...

"Bilmem gerekmez mi sizce... Orada olduğum vakit yalnız olacağım. Arkadaşım Jonathan Harker çok uzaklarda Exeter'de olacağı için bana yardım edemiyecek...

"Siz burada kaldığınız müddet zarfında benim İngilizce konuşurken yaptığım hataları düzeltmekten çekinmeyin... Bugün sizi bu kadar uzun zaman yalnız bıraktığım için özür dilerim..."

Devamı gelecek sayıda

YAŞAMAK HIRSI
SEVGİLİ KORKU OYUCULARI.. BU SAYIMIZDA İÇİNİZDE YAŞLANMAKTAN KORKANLAR VARSA.. ONLARA İYİ BİR DERS OLACAK BİR HİKÂYE SUNUYORUZ...
DOKTORA NEFRET VE KİN DOLU GÖZLERLE BAKMAKTASINIZ.. HER ŞEYE SAHİP OLDUKTAN SONRA BU ADAMIN BUDALACA DÜŞÜNCELERİ SİZE ENGEL Mİ OLACAK YANİ ?
DOKTOR, NE DÜŞÜNÜYORSUN ? BÜTÜN İSTEDİKLERİN ELİNİN ALTINDA DEĞİL Mİ ? BU LABORATUVARI BEN SENİN İÇİN KURDUM. SANA DENEMELERİNİ YAPABİLMEN İÇİN CANLI BİR İNSAN BİLE BULDUM.. NEDEN HALÂ TEREDDÜT EDİYORSUN ?
BU OĞLANI DÜŞÜNÜYORUM, MR. MANNIKS !.. AMELİYAT SİZİN LEHİNİZE OLACAK AMA YA BU ZAVALLI OĞLAN !.. BİR CİNAYETE KURBAN GİTMİŞ OLACAK !

İÇİNDE BULUNDUĞUNUZ ANDAN UZAKLAŞARAK BAŞKA BİR ZAMANDA BAŞKA BİR YERİ.. BAŞKA BİR DOKTORU HATIRLARSINIZ...
ÖLECEK MİYİM... BEN Mİ?.. AMA BEN HER ZAMAN ÇOK SIHHATLİ OLMUŞUMDUR!
SİZİN YAŞINIZDA BİR İNSAN VÜCUDU YAVAŞ YAVAŞ ÇÜRÜMEYE BAŞLAR, MR. MANNİKS! ESKİDEN OLDUĞU GİBİ HASTALIKLARLA MÜCADELE EDEMEZ.. EN FAZLA BİR SENE YAŞAYABİLİRSİNİZ!
OLAMAZ!.. BÜTÜN HAYATIMI ŞİMDİKİ SEVİYEME ULAŞABİLMEK İÇİN ÇALIŞMAKLA GEÇİRDİM. HER TÜRLÜ İMKÂNIM VAR, SERVETİM VAR... BÜTÜN BUNLARDAN FAYDALANMADAN ÖLMEK.. OLAMAZ!
ÇOK ÜZGÜNÜM, MR. MANNİKS!
KABUL ETMİYORUM. BEN BUGÜNKÜ SEVİYEME ÖLMEK İÇİN GELMEDİM. HAYATTA HERŞEYİ ELDE ETTİĞİM GİBİ BUNU DA ELDE EDECEĞİM!
O GÜN KALBİNİZİ SIKIŞTIRAN O KORKUNÇ ÇARESİZLİĞİ VE ÖLÜM KORKUSUNU BU GÜN HALÂ İÇİNİZDE DUYAR GİBİSİNİZ...
FABRİKALARIM, ÇİFTLİKLERİM, LABORATUVARLARIM VAR. AMERİKA'NIN EN ZENGİN ADAMLARINDAN BİRİYİM... YAŞAMALIYIM!. BENİM YAŞAMAMI SAĞLAYACAK BİR ÇARE VARDIR ELBET! ONU BULMALIYIM!
GÜNLER VE AYLAR GEÇER... BÜTÜN ZAMANINIZI SİZİ KURTARACAK ÇAREYİ ARAMAKLA GEÇİRMEKTESİNİZ... GÜNÜN BİRİNDE...
KURTNEY!. DR. RALP KURTNEY, ARAŞTIRMA LABORATUVARINDAN KANUN DIŞI BAZI ARAŞTIRMALAR YAPTIĞI İÇİN KOVULMUŞ. BİLHASSA BAZI AMELİYATLARI İYİ YAPTIĞI SÖYLENİYOR!

Devamı gelecek sayıda

BİR GÜN ÇÖLDE SICAK KUMLARIN ARASINDA KIVRILARAK KAYAN BİR YILANA RASTLARSANIZ BİLİN Kİ KRALİÇE NEFTH'İN HAZİNELERİ CİVARINDA BULUNUYORSUNUZ. FAKAT SAKIN ONU ELDE ETMEK İHTİRASINA KENDİNİZİ KAPTIRMAYIN!..
ÇÖL YILANI
BENİ BÖYLE BIRAKAMAZSIN VHİTEY! YALVARIRIM BENİ ÖLÜME BIRAKMA!
KUSURA BAKMA ARKADAŞ. YARALI BİR ADAMI BAŞIMA BELÂ EDEMEM. EĞER SENİ TAŞIMAĞA KALKSAM, TÜFEKLERİ SATTIĞIMIZ ARAPLAR KISA ZAMANDA BİZE YETİŞİRLER!
HEM DE BÖYLELİKLE İKİ MİSLİ SUYA SAHİP OLUYORUM. HOŞÇA KAL ARKADAŞ!
BENİ BIRAKMA VHİTEY!
AL WILLIAMSON

YAKINLARDA BİR KASABADAN GELMİŞ OLACAK! BELKİ BENİ SUYA GÖTÜREBİLİR... DUR BEKLE BENİ!..
NE BELÂYA ÇATTIK! BURASI BİR KUM BATAĞI!..
RÜZGÂRIN ETKİSİYLE SAVRULAN KUM TANELERİ ADAMIN HER TARAFINI SARMIŞTI.. AYAĞININ ALTINDAKİ KUMA GÖMÜLDÜĞÜNÜ HİSSETTİ..
NEREYE DÜŞTÜM ? ESKİ BİR MEZAR.. YAHUT DA KUYUYU ANDIRAN BİR YER BURASI!..
ŞURAYA BAK! BİR HAZİNE... YÜZYILLAR BOYU BURADA YATMIŞ OLSA GEREK!

ÇÖL YILANLARI! O HAZİNEYLE BENİM ARAMA YILAN FİLAN GİREMEZ!
HA.HA.HA.HA.HA!
BU NE?
BEN SANA YOLU GÖSTERDİM SEN DE GELDİN. TANRIÇA NEFTH'İN BEKÇİLERİ BESLENECEK TAZE KAN ARIYORLAR...
BENİ YILANLARA YEM OLARAK MI KULLANACAKSINIZ? SENİN KİM OLDUĞUNU BİLMİYORUM AMA BU FİKRİN HOŞUMA GİTTİ...
BEN TANRIÇA NEFTH'İN NEDİMELERİNDENİM. ONUN HAZİNESİNİ KANINIZLA KORUMAK SİZİN İÇİN BÜYÜK ŞEREFTİR!
ELİMDE BU TABANCA OLDUKÇA BEN YAŞAMAĞA BAKARIM KIZIM. AMA BURADAN KURTULMADAN EVVEL BU ALTINLARI DA GÖTÜRECEĞİM!
GÖTÜREMEZSİN! YILANLARIN ELİNDEN KURTULSAN BİLE BİR ŞEY GÖTÜREMEZSİN! BU HAZİNE LÂNETLİDİR YABANCI!

BENİ KORKUTAMAZSIN!
BANA HAZİNEDEN BİR ŞEY ALAMIYACAĞIMI SÖYLEYEN O KIZ ÇILDIRMIŞ.. TAŞIYABİLECEĞİM KADAR ALTIN ALMAKTAN BENİ HİÇ BİR ŞEY ALIKOYAMAZ.
BLAM!
BLAM!
YILANLAR DA DELİYE DÖNDÜLER. NEREDEYSE GERÇEKTEN HAZİNEYİ BEKLEDİKLERİNE İNANACAĞIM!
BLAM!
ÇEKİLİN BAKALIM YILANLAR!.. BİR DE BENİ SOKMAYA ÇALIŞIYORSUNUZ HA?
DİKKAT! BİR YABANCININ ELİNDE NEPTH'İN HAZİNESİ LANETLİDİR!
BENİM SİNİRLERİM BOZULDU... HAYALLER GÖRMEYE BAŞLADIM!

HİTCHCOCK
un
seçtikleri

ÖLDÜREN KİTAP

Margaret Irow'den

Çeviren: F. MELEK

Sisli bir Eylül akşamı Mr. Robert kendisini uykuya götürecek bir kitap aramak için kütüphanesine girdi. Defalarca okumuş yüzlerce kitap, tavana kadar uzanan yüksek kütüphaneden kendisine bakıyordu. Londra'nın kalın sisi, kitapların üstüne sinmiş, sayfaların arasına dolmuştu adeta. Mr. Robert, acaba hangi kitabı seçsem, diye düşünüyordu ki, gözü ikinci rafta duran bir kitaba takıldı. Dickens'in David Copperfield adlı eseri. Kitabı bulunduğu yerden indirerek koltuğunun altına sıkıştırdı. Üst kattaki yatak odasına gitmek üzere holü geçerken birden durakladı. Bu puslu havada Dickens'ten daha iç acıcı, daha neşeli bir kitap okuyabilirdi. Kütüphanesine geri dönerek kitabı aldığı rafa koydu. Hayret. Kitabı yerine koyduktan sonra, rafta bir kitaplık yer daha kalmıştı. Oysa Mr. Robert kitabı alırken güçlükle yerinden çıkardığını gayet iyi hatırlıyordu. Kendisi hole gidip gelene kadar başka birisi odaya girip bir kitap almış olamazdı... Mr. Robert bir müddet bu garip olayı düşündü, ama işin içinden çıkamadı. Başka bir kitap alarak yatak odasına çıktı...

O gece Mr. Mr. Robert bir türlü uyuyamadı. Kütüphanedeki bir kitaplık boş yer aklına takılmıştı. Rahatsız edici düşüncelerle kötü bir gece geçirdi.

Ertesi sabah odasının içine sokulan gün ışığı Mr. Robert'e geceki kabuslarını çabucak unutturdu. Neşeyle alt kata, kahvaltı etmeye indi. Küçük kızı Ceni'yle konuşurken gözü birden kütüphaneye ilişti. Dün gece ikinci rafta gördüğü boşluk yok olmuştu.....

O günden sonra Mr. Robert içinde acaip bir değişme hissetmeye başladı. Her zaman gittiği yerler ve her zaman görüştüğü insanlar kendisini sıkıyordu. İçinde sonsuz bir okuma isteği uyanmıştı. Gece gündüz, durmadan okuyordu. Karısı ve çocukları kendisini eskisi gibi ilgilendirmiyorlardı artık.... Amcasından kendisine miras kalan eski din kitapları onun için herşeyden daha önemliydiler. Bu kitapları karıştırdığı günlerin birinde eline çok eski bir kitap geçti. Kitabın eskiliği ve garip kokusu Mr. Robert'i büyülemişti adeta. Latince yazılmış olan kitabın kenarlarında bir takım semboller ve resimler vardı. Biraz daha dikkat edince Mr. Robert kitabın baskı olmayıp baştan aşağı el yazısıyla yazılmış olduğunu da fark etti. Ve kitabın içinde yazılı olanları bir an evvel okumak için sonsuz bir istek duyuyordu... Oğlu David'in lâtince lûgatını alarak satırları çözmeye başladı....

Mr. Robert hergün lâtince kitaptan birkaç sayfa okuyor. Okudukça, merakı da artıyordu. Nedenini kendisi de bilmiyordu ama bu kitabın gizli okunması gerektiğine inanmıştı.. Kitabı okurken odaya birisi girecek olsa hemen kitabı saklıyordu.. Kitabın ortalarına geldiği vakit birşey Mr. Robert'in dikkatini çekti. Yazılar gittikçe yenileşiyordu. Mürekkep solgunluğunu kaybediyor, harfler daha okunaklı bir hal alıyordu...

Kitabın en son cümlesini okuduğu gün Mr. Robert'in içinde müthiş bir helecan uyandı. Son cümlede aynen şöyle diyordu....

"Ben yapmak istediklerime başaramadan öldüm.... Benim yapamadıklarımı sen yap....."

Ertesi sabah Mr. Robert çok erken uyanarak kütüphaneye indi..... Akşamleyin kitabı lugat ile beraber yazı masasının üzerinde bırakmıştı. Kitap bıraktığı yerde yoktu. Telâş içerisinde kütüphanesine koşan Mr. Robert kitabın ilk gördüğü yerde, ikinci rafın ucunda durduğunu gördü. Titreyen parmaklarıyla onu bulunduğu yerden indirdi ve en son sayfayı açtı.... Son cümlenin altına iki satır daha ilâve edilmişti....

"Mr. Krab'dan alacağın paralarla filin dişini doldur."

Mr. Robert korku ve helecanla, irkildi. Daha dün kendisine Krab adlı bir adam gelmiş ve parasını yatıracak iyi bir iş aradığını söylemişti. Peki ama filin dişi ne demekti? Mr. Robert'in fazla düşünmesine hacet kalmamıştı... Aynı günü kendisine, Afrika'da bir madenle ilgili bir iş teklifi geldi. Mr. Robert pek fazla düşünmeden Mr. Krab'ın parasını bu işe yatırdı....

Aradan geçen iki ay Mr. Robert'e yüklü bir para kazandırmıştı. Afrika'daki iş bütün ortaklarına muazzam kârlar sağlamıştı... Londranın en ünlü iş adamları en parlak tekliflerini Mr. Robert'e getiriyorlardı.... Çok kısa bir zamanda görülmemiş bir şöhrete ve servete sahip olan Mr. Robert bambaşka bir insan haline gelmişti... Kendi kazandığı başarılar kendisini şaşırtıyordu... Birgün çok parası olacağı vakit yapacağını düşündüğü şeylerin çoğu şimdi kendisine lüzumsuz ve anlamsız gelmeye başlamıştı.. Çocuklarını aptal birer koyundan farksız buluyor, karısına tahammül bile edemiyordu... Mr. Robert'in hayatında bir tek helecan kalmıştı... Lâtince kitap......Her gün kitaba bir yeni satır ekleniyordu. Mr. Robert kitaptaki emirlerin esiri olmuştu.... Orada ne okursa onu yapıyordu.. Emirler ise her geçen gün biraz daha ağırlaşıyordu....

Bir gün Mr. Robert kitabı açınca kısa iki satırla karşılaştı...

"Köpeği öldür."

Mr. Robert de zaten bu emektar hayvandan pek hoşlanmamaya başlamıştı. Köpeği Mike kendisinden kaçıyor eğer Mr. Robert onu okşamaya çalışacak olursa da hırlıyordu....

Kendisini sevmeyen bu hayvanı, öldürmekte herhangi bir sakınca o-

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)
CÜCENİN İNTİKAMI
ZEVK VE EĞLENCEYE DÜŞKÜN OLAN KRAL VE ADAMLARI SON ZAMANLARDA SOYTARILIK YAPARAK KENDİLERİNİ EĞLENDİREN CÜCENİN MARİFETLERİNDEN HOŞLANMAZ OLURLAR... HER DEFASINDA ALAY EDİP ONUN GURURUYLA OYNARLAR.. CÜCEYİ GÜÇ DURUMLARDAN SADECE TRİPETTA KURTARMAKTADIR. BİR GÜN, MASKELİ BALO KOSTÜMÜ İÇİN KRAL CÜCEDEN FİKİR ALMAK İSTER....
BU OYUNUN ÖZELLİĞİ İNSANLARI ÇOK KORKUTMASIDIR. BİLHASSA HANIMLARI...
HARİKA BİR FİKİR KURBAĞA YAVRUSU, DERHAL TATBİK EDECEĞİZ!
BÜTÜN SARAY HALKI SİZİN GERÇEKTEN GORİL OLDUĞUNUZA İNANACAK!
BU ŞAHANE FİKRİNDEN ÖTÜRÜ SENİ ADAM YAPACAĞIM CÜCE!
CÜCE KOSTÜMLERİN EN İNCE AYRINTILARINA KADAR GERÇEĞE UYGUN OLMALARI İÇİN ÇALIŞIYORDU...
ZİNCİRLERİN ŞANGIRTILARI HEM HERKESİ KORKUTUR HEM DE GERÇEĞE DAHA UYGUN GÖRÜNÜR. BAKICININ ELİNDEN YENİ KAÇMIŞ SANIRLAR.
SALONUN HAZIRLANMASINA BİLE CÜCE BAKIYORDU...
KALDIRIN O MUMLARI.. ERİYEN MUM MİSAFİRLERİN KOSTÜMLERİNİ BOZABİLİR.
DAHA NE KADAR BU KOSTÜMLERİN İÇİNDE KALACAĞIZ CÜCE? SICAKTAN BUNALIYORUZ!
GECE YARISI OLDU. VAKİT GELMEDİ Mİ DAHA. SİZE ÖĞRETTİĞİM ACI FERYATLARI ATMAYI UNUTMAYIN!

SAAT GECE YARISINA DOĞRU YAKLAŞIRKEN MİSAFİRLER BÜYÜK SALONU DOLDURMUŞLARDI BİLE... SAAT ONİKİYİ HENÜZ GEÇİYORDU Kİ...
RRROWWRRRR!!
GORİLLERE DİKKAT!. SERBEST BIRAKILMIŞLAR!...
MASKELİ MİSAFİRLERİN KORKU İÇİNDE KAÇIŞLARI GÖRÜLECEK ŞEYDİ... TAM KRALIN VE ADAMLARININ İSTEDİĞİ GİBİ OLMUŞTU... SALONDA BİR PANİK YARATMIŞLARDI...
ÇOK GÜZEL KRAL HAZRETLERİ ÇOK GÜZEL! DEVAM EDİN!
KRAL VE ADAMLARI BİRBİRLERİNE ZİNCİRLERLE BAĞLI OLARAK DOLAŞIRLARKEN CÜCE ÜÇ ZİNCİRİN BİRBİRİNE BAĞLANDIĞI NOKTAYI KAVRIYARAK TAVANDA ASILI BİR KANCAYA GEÇİRDİ.
SİZ ONLARI BANA BIRAKIN!
BİRAZ SONRA CÜCENİN KUVVETLİ KOLLARI KANCAYI TAVANA DOĞRU KALDIRACAK ZİNCİRLERE ASILMIŞTI...
BEN ONLARI TANIYORUM GALİBA AMA BİRAZ DAHA YAKINDAN GÖRELİM!

NE OLUYORUZ KURBAĞA YAVRUSU?
GORİLLERİN KİM OLDUKLARINI BEN BULACAĞIM!
HO, HA, HO, HO... KAHRAMAN KURBAĞA YAVRUSU! BİZİ O KURTARACAK!
HAHAHAHAHA! SADECE BİR ŞAKAYMIŞ!
HA HA HA!
BRAVO!
HO HO! KURBAĞA YAVRUSU
AH, HA! AH, HA! ŞİMDİ GORİLLERİN KİMLER OLDUKLARINI DAHA İYİ GÖRÜYORUM!
ELİNDEKİ MEŞALEYE DİKKAT, KURBAĞA YAVRUSU! ÜZERİMİZDEKİ KOSTÜMLER ÇABUK ALEV ALIR. HEM BU ŞAKA FAZLA UZADI!
ŞİMDİ DAHA İYİ GÖRÜYORUM. DAHA İYİ!
YAHHHRRGHHH!

CÜCE SÖZLERİNİ TAMAMLAMADAN İNTİKAMINI ALMIŞTI BİLE.. ÜÇ YANAN CESET TAVANDAN AŞAĞI SALLANIYORDU...

CÜCE VE TAVANDA GİZLENEREK KENDİSİNE YARDIM EDEN TRİPETTA SARAYDAN UZAKLAŞIP BİR DAHA HİÇ GERİ DÖNMEDİLER...

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Genç ve yakışıklı Bernar.... Geleceğin şampiyonu. Burada içi titredi:

"Müthiş bir riske girdim... Çok dikkatli ve uyanık olmalıyım.."

Düşmana karşı kullanacağı silâhlarını düşünerek gülümsedi. Cephelerde ufak bir 7,65 lik ve ayrıca her işe yarar cinsten aletler bulunuyordu. Bunlara yeni iki şey daha kattı. Küçük bir metal haç ve bir cep aynası.

Saatler geçiyor... Teddy Verano'nun verdiği ilâçlar bile beni uyutamadı. İki gün önce "Nice-Matin," gazetesinde Bernar'la benim resimlerim çıkmıştı. Daha önce de röportajın tümü "Tele-Montecarlo" gazetesinde yayınlanmıştı.

Ben sabırsızım. İsabelle'in tedirginliği arttı.... Onu o kadar çok seviyorum, davranışlarını o kadar çok takdir ediyorum ki....

Acaba attığımız yalana inandı mı? bilemiyorum ama o her akşamki ziyaretlerini aksatmadan yerine getiriyor.... Bazen gece de kalıyor.... Bana hiç bir şey belli etmeden.....

Verano'ya, ona karşı duyduklarımı açıklamıştım.... İsabelle'e fazla yakın durmamamı öğütledi...

Haklı... Ya ona bir şeyler yaparsam... Onun için canımı, hayatımı veririm.... Ona en ufak acı bile vermek istemem... İçimde kanlı bir istek uyanıyor ona yaklaştığımda..... Bernar'ın da garipliği üzerinde.. Ama o genç.... günlerini güzel sevgilisi ve beğendiği arkadaşlarıyla geçiriyor... Halinden memnun. Üstelik değişik yerlerde yayınlanan resimleri ve röportajından sonra, kendisiyle daha çok onurlanmağa başladı... Plâjlarda bütün genç kızların gözdesi oldu artık...

İki kız onu aramış... Bu, onun kıvancını, onurunu arttırdı.. Kızların kapışamadığı bir gençlik ilâhı oldu çıktı böylece.....

Ya bütün bu komedinin oynanmasına neyin sebep olduğunu bir bilseydi.... Teddy Verano, bu plânın başarı ile sonuçlanacağına güveniyordu. Benimle İsabelle ve Bernar arasındaki ilgiyi hep o sağlamakta... İyi ki evde telefonum var... Tamamiyle yalnız kalmış sayılmam......

ÖZET

Mimar Leşen, yaralandığı zaman kendisine kanını veren meçhul kadını aramaktadır. Çünkü kazadan sonra tutulduğu garip hastalığa, o esrarengiz kadının kanının sebep olduğunu anlamıştır. Özel dedektif Teddy Verano'ya durumunu anlatır. Sevgilisi İsabelle'e, savaştan kalma bir hastalık diye yalan söylerler. Teddy, bir bahaneyle, kurduğu plâna göre, Leşen'in yeğeni ile resimlerini gazetelerde yayınlatır...

Işime dinlenmem gerektiği şeklinde bir sebep göstermiştik... Ama bu durum daha fazla uzarsa, işimi kaybedeceğimden korkuyorum... Tabii resimlerimizi de gazetelerde görmüş olmalılar... Baş patron Desvignes daha geçenlerde bana demişti ki:

"Biraz daha gayret etseniz de işten tamamiyle uzak kalmasanız.... Lütfen..."

Şimdi ne yapacağımı bilemiyorum.... Teddy Verano bana istediğini yaptırıyor... Artık alıştım... Dışarı çıkmak bile istemiyorum...... Eğer beni o traş etmeseydi mutlaka çok hırçın olurdum... Banyoda saydam ve aydınlık bedenime bakıp huysuzlanıyorum... Galiba günden güne solukluğum artıyor.... Ah bir aynam olsaydı...

Acaba son defasındaki gibi, az da olsa bir hayal gibi kendimi görebilir miydim? Bana öyle geliyor ki, aynalar beni hiç göstermeyecek bana.....

İsabelle bana ne gerekirse getiriyor. Ama canım hiç bir şey istemiyor.... En sevdiğim yemeklerden bile nefret ediyorum...

Buna rağmen bazen içimde garip bir açlık duyuyorum... Boğazım kuruyor... Dudaklarımı dilimle yalayarak bu iştahımı geçiştiriyorum. Ne zaman bu açlığı duysam, hemen kendimi sakin olmağa zorluyorum..

Verano haklı... Gün geçtikçe gücüm ve iradem artıyor... İçimdeki, şeytanca duygulara üstün geldiğimin farkındayım... Esrarengiz kadının bana armağan ettiği kanın, içimde baş kaldıran kötülüklerine, iırademle karşı koyabiliyorum....

Bütün bunlar dönüşü olmayan bir plânın bölümleri... Esrarengiz kadın ne yaptığını çok iyi biliyor. Bu gibi vahşice duygularla hareket edenler hiç bir zaman isteklerinden, geri dönmezler... Hoşlarına gidene kötülük yapmak için kıvranırlar ve tatmin olana kadar da yanlarından ayırmazlar...

Radyoyu dinlemekten, gazete okumaktan sıkıldığım sıralar, ki aynı monoton ses, aynı günlük haberler beni yıldırmış, ilgisiz kılmıştı, pencereye kadar gidiyorum... Camın ardından hem çok yakınımda, hem de bana çok uzak güzel görüntülerine bakıyorum doğanın... Bunların içinde beni ürküten bir şey var..... Evimin çok yakınında küçük bir kilise kampanası.......

Palmiyelere doğru uzanan sevimli bir çan.... Bu çanın tepesinde ise...... bir.... Başım dönüyor.... Bakamıyorum oraya... Çevremde herşey dönüyor.... İsabelle'e verdiğim ilk öpücüğün ateşi yayılıyor, içime yeniden... O çok kutsal günü yeniden yaşıyorum oraya baktığımda.... İsabelle, onu öptükten sonra, sanki içine doğmuş gibi boynundaki altın zinciri çekivermişti... Ucundaki küçücük haçı da...

Hayır... bu böyle süremez..... İsabelle'den de uzak kalmalıyım ben. Böyle her gün pijamalar içersinde, odada yapayalnız kapalı kalan ben, onu taparcasına sevdiğim halde, çok yakında bir gün onun için büyük bir tehlike haline gelebilirdim... İçimdeki şeytan apansız uyanabilirdi...

İsabelle geceyi benimle geçirmedi. Yanımda kalmaması için uydurduğum sebepleri gayet normal karşıladı ve duygulu bakışlarla ayrıldı gitti.... Belki de Verano daha önce kıza bir şeyler söylemişti...

Acaba neler anlatmıştı sevgilime?... Dikkatli bir adamdı Teddy ama, belli olmaz... Ya bir gün gerçeği öğreniverirse İsabelle!.. Ya düğümü çözerse....

Her zamanki gibi Teddy gene geldi... Konuştu... konuştu... kurduğu projeleri anlattı. Ta yüreğime işleyen anlayışlı bakışlarıyla bana bakarak derdime mutlaka bir çare bulabileceğini, umudumu kesmememi söyledi.... Ah! ne kadar iyi bir insan.... Ona ne kadar çok minnet borçlandım....

Devamı gelecek sayıda

HAYALET JÜRİ

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

ÖZET: ELFORT KASABASINDA İŞLEDİĞİ CİNAYETLERDEN ÖTÜRÜ LÂNETLENEN TEREL, ORASINI TERKEDEREK BAŞKA BİR KASABAYA GİTTİ.. İLK İNDİĞİ BİR BARDA BİR ADAM, İÇERDE GİZLİ BİR MAHKEME KURDUKLARINI SON JÜRİ ÜYESİ DE GELİNCE HEMEN DURUŞMAYA GEÇECEKLERİNİ BU YÜZDEN KENDİSİNE SERVİS YAPILAMIYACAĞINI BİLDİRDİ... - TEREL ONİKİ CANA KIYMIŞTI... SON KURBANINI NASIL ÖLDÜRDÜĞÜNÜ YAŞLI ADAMA ANLATIRKEN ADAM KENDİ OĞLUNUN DA AYNI ŞEKİLDE ÖLDÜRÜLDÜĞÜNÜ SÖYLEDİ... KAPIYA DÖRT ATLI BİR CENAZE ARABASI YANAŞTI.. İHTİYAR BUNUN SON JÜRİ ÜYESİ OLDUĞUNU BELİRTTİ...

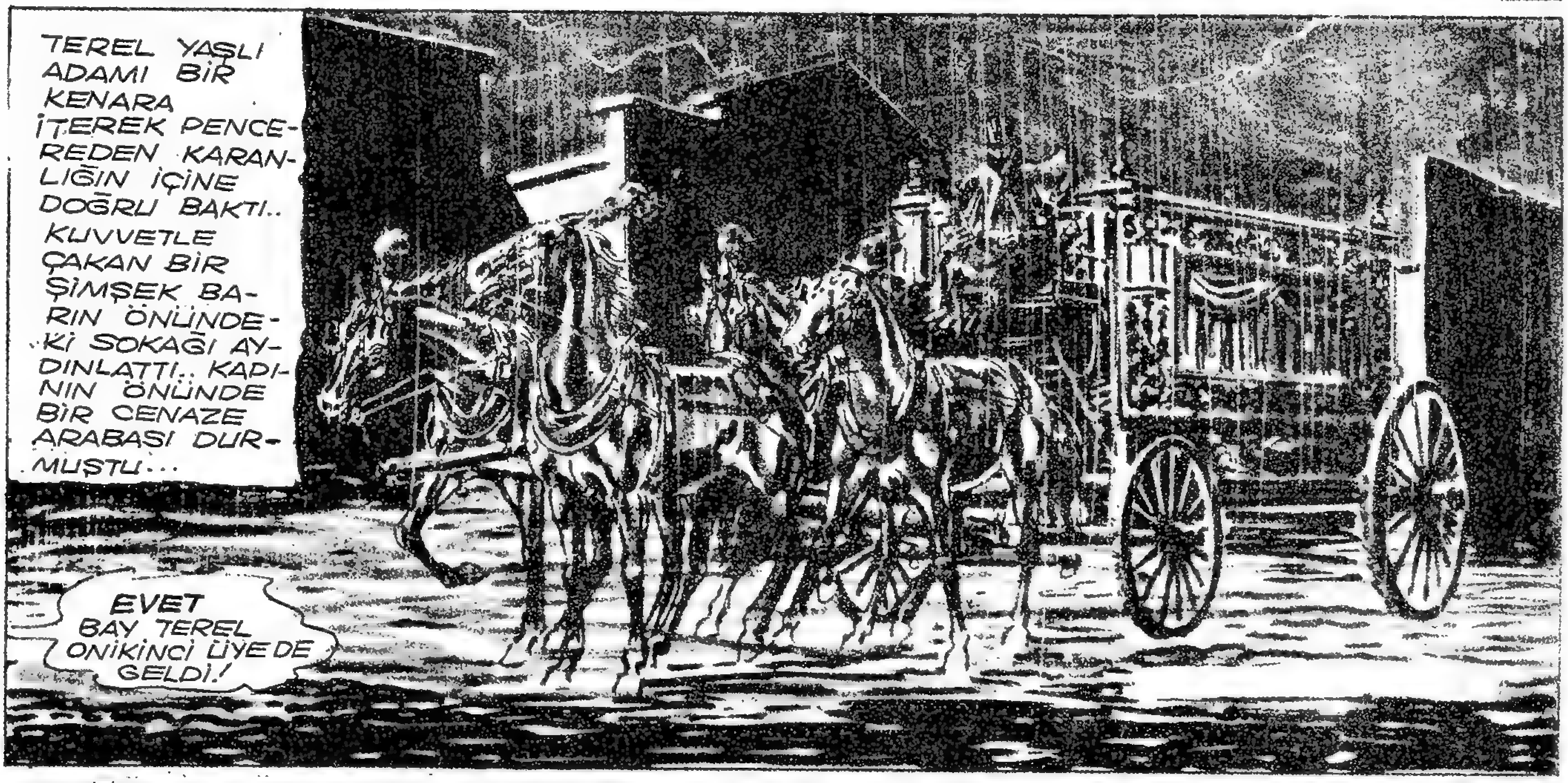

BENİ YALNIZ BIRAKIN!
BOŞUNA UĞRAŞMAYIN MR. TEREL! SİZİN KURŞUNUNUZ NASIL OĞLUMU KALBİNDEN VURDUYSA ONUN ÖLÜMÜ DE BENİ KALBİMDEN VURDU!
ÖLDÜRDÜĞÜNÜZ ONİKİ ADAM SİZİ BURADA YARGILAYACAKLAR MR. TEREL!
GÖZLERİ YUVALARININ İÇİNE ÇÖKMÜŞ, YOK OLMAĞA YÜZ TUTMUŞ BACAKLARININ ÜZERİNDE SALLANAN ONİKİ ADAM KARARI VEREBİLMEK İÇİN ODAYA GİTMİŞLERDİ...
BUNU BANA YAPAMAZSINIZ!
NİÇİN YAPAMIYALIM TEREL? SEN BİZİ ÖLDÜRÜRKEN HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ? BU GİBİ BAR MAHKEMELERİNİN ÇABUK BİTTİĞİNİ SÖYLEMEKLE HAKLIYDINIZ. BİZ KARARIMIZI VERDİK BİLE!
ONİKİ SİLÂHIN SESİ TEK BİR SES HALİNDE ÇIKARKEN...
SUÇLUSUN.
HER TARAFTAN GELEN KURŞUNLAR VÜCUDUNU DELİK DEŞİK EDERKEN TEREL SONSUZ BİR KARANLIĞA GÖMÜLMÜŞTÜ...

YAĞMUR DAMLALARI SURATINA ÇARPARKEN İKİGÜNLÜK YOLCULUĞUN VERDİĞİ YORGUNLUKLA UYKUYA DALMIŞ OLAN TEREL UYANMIŞTI...
RÜYAYMIŞ.. BEN HALÂ HAYATTAYIM DEMEK.
ŞEHİR TENHAYDI.. TERKEDİLMİŞ BİR HALİ VARDI...
SALONDA BİR IŞIK VAR. BELKİ İÇECEK BİR ŞEYLER BULABİLİRİM!
YORGUN ARGIN ATINDAN İNEREK SALON'UN SICAKLIĞINA KENDİNİ BIRAKMAK İSTEDİ...
GÖRDÜKLERİM SADECE BİR RÜYAYDI... KUVVETLİ BİR İÇKİYE İHTİYACIM VAR.
BAR KAPALI MR. TEREL!
RÜYA MI? MR. TEREL?... GERÇEKTİ... ŞİMDİ GÖRECEĞİNİZ GİBİ!..
SİZ Mİ? TIPKI RÜYAMDAKİ GİBİ!..
BU ONÜÇÜNCÜ KURŞUN DA BENDEN!
YAAAAGGHHH!
TEREL ONİKİ TABANCANIN KURŞUNUYLA DELİK DEŞİK OLURKEN HAKSIZ YERE ÖLDÜRMENİN CEZASINI ÇEKİYORDU... HER SUÇUN BİR GÜN CEZALANDIRILICAĞINI UNUTMAMAK LÂZIM DEĞİL Mİ?

GELECEK SAYIMIZDA

CANAVARLARIN DÜELLOSU
Bir İspanyol kasabasında vampir ile Dolunayla canavarlaşan bir jandarmanın kanlı mücadelesi....

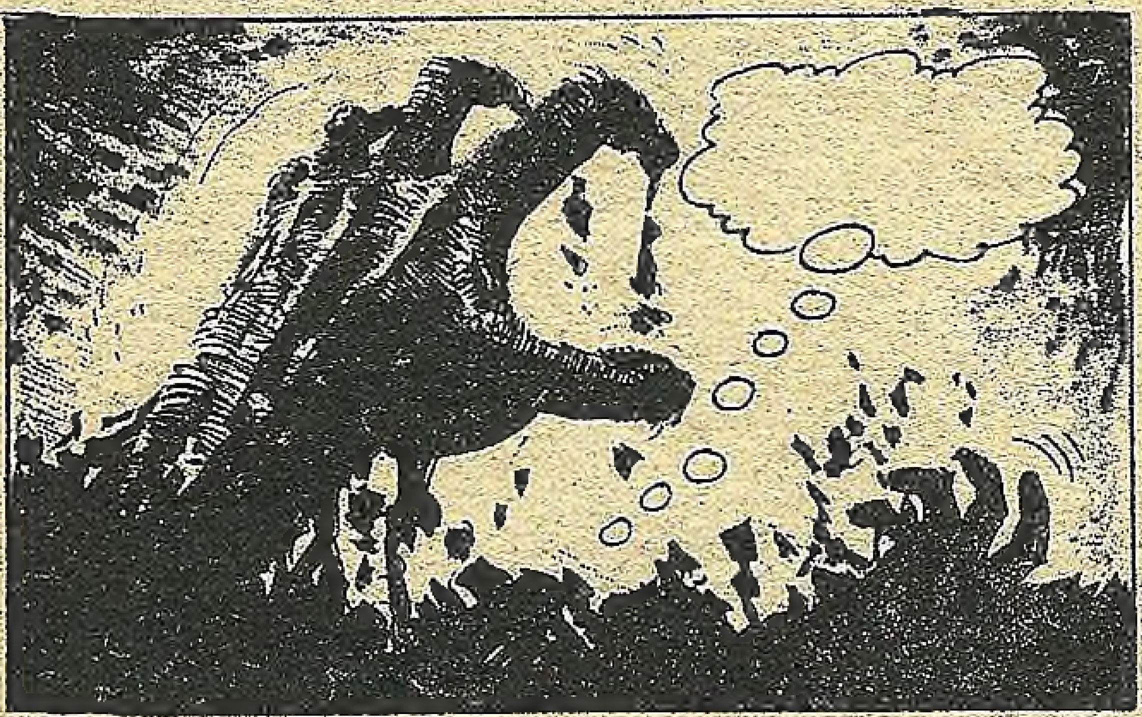

MEZARDAN DÖNÜŞ
Karısı ve en yakın arkadaşı tarafından öldürülen bir adamın intikam için mezardan dönüşünün tüyler ürpertici hikâyesi......

VAMPİRLER ŞAFAKTA KAYBOLUR
Hazin bir aşk hikâyesinin dehşet verici iç yüzü....

KARAOĞLAN

AKŞAM'daki günlük romanı, dergideki haftalık macerası ve her yıl hasılat rekoru kıran filmleriyle bütün Türklerin sevgilisi olan KARAOĞLAN her Çarşamba KARAOĞLAN dergisinde.....

KORKU Pazartesi günleri çıkar, haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: S U A T Y A L A Z. Yönetim Yeri: Cağaloğlu Yokuşu Saadet Han, Kat: 5, İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve düzenlendiği yer: Resimli Roman Ajansı. Basıldığı Yer: Duran Ofset Basımevi. İlân: Özel anlaşmaya bağlıdır....

Düzenleme : Akşamsefası